

קודש הוא אל ושכב אנוש עם אשה בער המקדש לטמא
 את ער המקדש בנדתם כל אשר זמשלו בו דוחת בלוי
 ודבר סרה למשפט האוב זהו שעו ושפט וכל אשר ותעו
 לחלל את השבת ואת המועדות לא וזמת כישל בנה האדם
 משירו ואם רפא ממנה ושמדוהו עד שבע שנים ואחור
 לא יא אל הקל אל ושלח את ידו לשפוך דם לאוש מן הדני
 ב בער הו ובער וגז אל ושא מהונם כל בעבור אשר לא
 ינדפו בו אם בעת חבור ושיאל אל ימכר איש בהמה
 ועוף שהולכים לעוים בעבור אשר לא יזכרום ומעורט
 ומעור אל ומכר להם בכל מאד ואת עבדו ואת אמתו אל ימכרו
 להם אשר באו עמו בנרות אברהם אל ושוקץ איש את נפשו
 בכל דחיה והדמש לאכל מהם מעצלו הדבורים עד כל נפש
 החיה אשר תרמוש במים והדגים אל ואכלו כי אם יקרעו
 חוים ונשעו וכל החגבים בצונחתם ובאו באש אוצנים
 בצדקם חיי לויא משפט בריאתם וכל העצים והאבנים
 והעפר אשר יצאו בטמאת האדם לבא לו שמן חזי כפר
 טמאים ונמא הוצעבם וכל כל משפר כמכר איותך בנות
 אשר יתו עב הקת בבנות וטמא בטמאת אחד בלו משק
 סדך מעשב ערושד אל על האטופטוב האיה הקבול בין
 הטמא לטהור ולהדוע בין הקדש לחול ואלה החקים
 להשכיל להתהלך במעם כלים למשפט טעת וכמשפט
 הזה ועתה לכן סדך ישלם האומות ויה סדך מושק
 ויה חוקם סהו בקץ חזי עה ער ערד נמנה און

